

КОНВЕНЦІЯ

між Україною і Угорською Республікою про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилень

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 19.05.95 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 23.04.96 р.*

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 24.06.96 р.

Україна і Угорська Республіка,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилень і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних стосунків,

домовились про таке:

Стаття 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція буде застосовуватись до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доходи і майно, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевої влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доход і на майно вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходу та загальної вартості майна або з елементів доходу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна.

3. Податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:

а) у випадку України:

(i) податок на прибуток підприємств;

(ii) прибутковий податок з громадян;

(надалі "український податок");

б) у випадку Угорської Республіки:

(i) прибутковий податок з фізичних осіб;

(ii) корпоративний податок;

(iii) податки на земельне майно;

(iv) будівельний податок;

(надалі "угорський податок").

4. Ця Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які стягуються однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Конвенції, в доповнення до або замість існуючих податків цієї Договірної Держави. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їх законодавствах щодо оподаткування.

Стаття 3 **Загальні визначення**

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

a) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, а також будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

b) термін "Угорщина" при використанні в географічному значенні означає територію Угорської Республіки;

c) термін "національна особа" означає:

(i) всіх фізичних осіб, що мають громадянство Договірної Держави;

(ii) всіх юридичних осіб, партнерства і асоціації, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством Договірної Держави;

d) термін "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Угорщину;

e) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

f) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським, повітряним судном, дорожнім транспортним засобом, що експлуатується резидентом Договірної Держави, крім випадків, коли морське, повітряне судно або дорожній транспортний засіб експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

i) термін "компетентний орган" означає:

(i) стосовно України - Міністерство фінансів України або його повноважного представника;

(ii) стосовно Угорщини - Міністра фінансів або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, має те значення, яке надається законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Конвенція, якщо з контексту не випливає інше.

Стаття 4 **Резиденція**

1. При застосуванні цієї Угоди вираз "резидент однієї Договірної Держави" означає особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця знаходження керівного органу, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Цей термін, разом з тим, не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, тільки якщо ця особа одержує доходи з джерел в цій Державі або стосовно майна, що в ній знаходиться.

2. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її становище визначається відповідно до таких правил:

а) вона вважається резидентом Договірної Держави, де вона має постійне житло. Якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

б) у разі, коли Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

с) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, національною особою якої вона є;

д) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або коли вона не є громадянином жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують питання оподаткування такого резидента за взаємною згодою.

3. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом Договірної Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

Стаття 5 **Постійне представництво**

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

а) місцезнаходження дирекції;

б) відділення;

с) контору;

д) фабрику;

е) майстерню;

ф) установку або споруду для розвідки природних ресурсів;

г) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;

h) склад або іншу споруду, що використовується як торговельна точка.

3. Будівельний майданчик, або монтажний чи складальний об'єкт є постійними представництвами лише в тому разі, якщо вони існують більше дванадцяти місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

а) використання споруд виключно з метою зберігання, показу або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

б) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або доставки;

с) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

д) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

е) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

ф) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до е), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Якщо, крім агента з незалежним статусом, про якого йдеться в 6-му пункті цієї статті, інша особа, незалежно від положень пунктів 1 і 2 цієї статті, діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює комерційну діяльність у цій другій Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи дохід від сільськогосподарської або лісової експлуатації), яке знаходиться в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі
2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій міститься це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна, дорожні транспортні засоби не розглядаються як нерухоме майно.
3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.
4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від комерційної діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює комерційної діяльності в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює комерційну діяльність, як вказано вище, прибуток підприємства оподатковується в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.
2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.
3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи раціональний розподіл управлінських та загально-адміністративних витрат, понесених для цілей підприємства в цілому як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. У будь-якому випадку такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом підприємству або його іншому підрозділу як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позику, надану підприємством постійному представництву. Подібним чином, при визначенні прибутку постійного представництва не повинні братися до уваги суми (інші, ніж покриття фактичних затрат), що сплачуються постійному представництву головним офісом підприємства або будь-яким іншим з його офісів у вигляді роялті, гонорарів або інших подібних платежів за використання патентів або інших прав, або у вигляді комісійних за виконання певних послуг або за управління, або, за винятком банківських підприємств, у вигляді процентів із займів, наданих головному офісу підприємства або будь-якому іншому із його офісів.

4. У міру того, як визначення в Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різними підрозділами, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів або доходи від приросту капіталу, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8

Міжнародний транспорт

1. Прибутки, одержані резидентом Договірної Держави від експлуатації морських, річкових і повітряних суден, дорожніх транспортних засобів у міжнародних перевезеннях будуть оподатковуватись лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських, повітряних суден або дорожніх транспортних засобів у міжнародних перевезеннях включають:

а) доход від здавання в оренду порожніх морських, повітряних суден або дорожніх транспортних засобів; і

б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів;

при умові, що така оренда, використання або утримання, залежно від випадку, є випадковими в діяльності підприємства Договірної Держави, яке приймає участь в експлуатації морського, повітряного судна або дорожніх транспортних засобів у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пункту 1 застосовуються також до прибутку, отриманого від участі в пулі, спільному підприємстві або міжнародній організації по експлуатації транспортних засобів.

Стаття 9

Асоційовані підприємства

1. У випадку, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або безпосередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави, і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними

підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У випадку, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

Стаття 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на дивіденди, податок, що стягується, не повинен перевищувати:

а) 5 процентів загальної суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія (на відміну від товариства) і ця компанія є власником принаймні 25 процентів капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

б) 15 відсотків загальної суми дивідендів в інших випадках.

Цей пункт не зачіпає оподаткування компанії стосовно прибутку, з якого сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими зобов'язаннями, що дають право на участь у прибутку, також як доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до податкового законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до таких постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій Державі.

Стаття 11 Проценти

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, будуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми процентів. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою можуть встановлюють спосіб застосування такого обмеження.

3. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і, зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачених процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержування процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. Положення цієї статті не застосовується, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі боргового зобов'язання, стосовно якого сплачується процент, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

8. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають у Договірній Державі, повинні звільнитись від оподаткування в цій Державі, якщо вони одержуються і дійсно належать Уряду другої Договірної Держави або її місцевому органу влади, або будь-якому агентству, або за допомогою цього Уряду чи місцевого органу.

9. Незважаючи на положення статті 7 цієї Конвенції та пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають в одній Договірній Державі, які сплачуються і безпосередньо належать резиденту другої Договірної Держави, повинні звільнятися від податку в першій згаданій Державі, якщо вони сплачені стосовно позички, зробленої, гарантованої або застрахованої, або будь-якого іншого боргового зобов'язання чи кредиту, гарантованого або застрахованого від імені другої Договірної Держави уповноваженим на те органом.

Стаття 12 **Роялті**

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Однак ці доходи можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але податок, що визначається таким чином, не може перевищувати 5 процентів загальної суми надходжень.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки (включаючи кінематографічні фільми або інші фільми, записи на плівці або інші засоби, що використовуються для радіо- або телепередач), будь-які патенти, торгові марки, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування, або за інформацію (ноу-хау), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний бенефіціар роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, проводить комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або 14 цієї Конвенції, залежно від обставин.

5. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним бенефіціаром, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує, з будь-яких причин, суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним бенефіціаром за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

6. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі прав стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

7. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

Стаття 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції і яке знаходиться у другій Договірній Державі, або акцій, або інших форм участі в компанії або партнерстві, активи яких складаються головним чином із такого майна, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої фіксованої бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
3. Доходи від відчужування морських, річкових або повітряних суден, дорожніх транспортних засобів, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.
4. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2 і 3 цієї статті, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа.

Стаття 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом однієї Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком випадку, коли він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності. Якщо у нього є така постійна база, доход може оподатковуватись у другій Договірній Державі, але тільки стосовно доходу, що приписується до цієї постійної бази.
2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, така винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі при наявності кожної із наступних умов:
 - а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом дванадцятимісячного періоду; і

- b) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і
- с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, або дорожньо-транспортного засобу, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях резидентом Договірної Держави, підлягає оподаткуванню тільки в цій Договірній Державі.

Стаття 16

Директорський гонорар

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів або будь-якого подібного органу компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, доход, вказаний у цій статті, буде звільнений від оподаткування в тій Договірній Державі, в якій діяльність артиста або спортсмена здійснюється, якщо ця діяльність суттєвою мірою фінансується за рахунок суспільних фондів тієї Держави та другої Договірної Держави, або якщо ця діяльність виконується на підставі угоди про культурне співробітництво, укладеної між Договірними Державами.

Стаття 18

Пенсії

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 цієї Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються у зв'язку з минулою роботою резиденту Договірної Держави, і будь-які ренти, сплачувані такому резиденту, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі, з якої переводяться ці платежі.

2. Термін "рента" означає встановлену суму, сплачувану фізичній особі періодично в установленний час під час її життя або під час визначеного або встановленого періоду часу за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей.

3. Незважаючи на положення параграфу 1 цієї Конвенції, пенсії та інші подібні винагороди, а також будь-які ренти, що сплачуються за державним пенсійним забезпеченням, які є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави, її політико-адміністративного підрозділу або місцевого органу влади, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

Стаття 19

Державна служба

1. а) Винагорода інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі;

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі, і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(і) є національною особою цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі;

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є її резидентом або національною особою.

3. Положення статей 15, 16 і 18 цієї Конвенції застосовуються до винагород стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням комерційної діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 20

Студенти, викладачі та дослідники

1. Платежі, одержувані студентом або стажувальником, які є або були безпосередньо до приїзду в одну Договірну Державу резидентами другої Договірної Держави і перебувають у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання і одержання освіти, не оподатковуються в першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів перебувають за межами цієї Держави.

2. Доход, який одержується студентом або стажувальником, згаданий у пункті 1 цієї статті, у зв'язку із звичайним ходом його освіти або навчання у зв'язку з діяльністю, що виконується в Договірній Державі, в якій він перебуває виключно з метою одержання освіти чи навчання, не буде оподатковуватись у цій Державі.

3. Винагорода, що отримується за викладацьку діяльність чи наукове дослідження фізичною особою, що є чи була безпосередньо до відвідування Договірної Держави резидентом другої Договірної Держави, і яка знаходиться в першій Договірній Державі з метою виконання наукового дослідження або викладацької діяльності в університеті або іншому акредитованому учбовому закладі, підлягає звільненню від оподаткування в першій Державі протягом періоду, що не перевищує 2 років зі дня його/її першого прибуття в першу згадану Державу.

4. Положення пункту 3 цієї статті застосовуються тільки стосовно прибутків від дослідження, якщо дослідження проводиться фізичною особою в суспільних інтересах, а не для, головним чином, приватної користі будь-якої особи або осіб.

Стаття 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться мова у попередніх статтях цієї Конвенції оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовується до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво і надає в цій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції залежно від обставин.

Стаття 22

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6 цієї Конвенції, що є власністю резидента однієї Договірної Держави та знаходиться в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене нерухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в Другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій Другій Державі.

3. Майно, представлене морськими, повітряними судами та дорожніми транспортними засобами, що експлуатуються резидентом Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, або нерухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських, повітряних суден або дорожніх транспортних засобів, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.

4. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

Стаття 23

Усунення подвійного оподаткування

1. В Україні подвійне оподаткування запобігається наступним чином:

З урахуванням положень законодавства України, що стосується дозволу на кредит, сплаченого на території за межами України (які не будуть суперечити головним принципам цього пункту), на податок, сплачуваний за законодавством Угорщини, та відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів або майна або на оподатковуване майно, що розташоване в Угорщині, буде робитись знижка у вигляді заліку проти будь-якого українського податку, обчислюваного стосовно того ж прибутку, доходу або майна, стосовно яких обчислюється український податок.

2. В Угорщині подвійне оподаткування запобігається наступним чином:

а) Якщо резидент Угорщини отримує доход або володіє майном, яке, згідно з цією Конвенцією, може оподатковуватись в Україні, то Угорщина, з врахуванням положень підпункту б) цього пункту звільняє такий прибуток або майно від оподаткування.

б) Якщо резидент Угорщини отримує види прибутків, які, згідно з положеннями статей 10, 11 і 12 цієї Конвенції, можуть оподатковуватись в Україні, то Угорщина дозволяє вирахування із податку на дохід цього резидента суми, тожньої податку, що сплачений в Україні.

3. Ці вирахування, дозволені в Договірній Державі, в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку з доходу або майна, як було підраховано до надання вирахування, що стосується доходу або майна, які можуть оподатковуватись у другій Державі, залежно від обставин.

4. Якщо до будь-якого положення цієї Конвенції одержуваний дохід або майно резидента Договірної Держави звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми оподаткування на частину доходу або майна цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений дохід або майно.

5. Для цілей пункту 1 цієї статті прибуток або отриманий дохід або майно, що належать резиденту Договірної Держави, які можуть оподатковуватись у другій Договірній Державі відповідно до цієї Конвенції, будуть вважатись такими, що виникають із джерел у цій другій Договірній Державі.

Стаття 24 **Недискримінація**

1. Національні особи Договірних Держав не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1 цієї Конвенції, до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким національні особи Держави, що відносяться до них, піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність у цій другій Державі.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 6 статті 11 або пункту 5 статті 11 цієї Конвенції, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподаткованого прибутку такого підприємства будуть обчислюватись за таких же умов, за яких вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподаткованого майна цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язанні з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

6. Ніякі положення цієї статті не будуть мати тлумачення як зобов'язання Договірної Держави надавати резиденту другої Держави будь-яких персональних звільнень, пільг і вирахувань для

податкових цілей на підставі громадянського статусу або сімейних обов'язків, які вона надає її власним резидентам.

Стаття 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування невідповідно до положень цієї Конвенції, він може, незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свій випадок до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої він є, або, якщо його випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24 цієї Конвенції, тієї Договірної Держави, національною особою якої він є. Справа повинна бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування не у відповідності з положеннями Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучим, якщо він буде вважати заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, невідповідного Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав будуть прагнути вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Конвенції. Вони можуть також консультуватись один з одним з метою усунення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, в якій оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, щоб попереджувати податкові ухилення та податкові уникнення. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, буде розглядатися як конфіденційна і буде розкрита тільки особам або владі (включаючи суди і органи управління), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях і в юридичних рішеннях. Компетентні органи шляхом консультацій будуть розвивати відповідні умови, методи та техніку, що стосуються справ, щодо яких такий обмін інформацією може бути зроблений.

2. У жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентні органи однієї з Договірних Держав зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, такі, що відрізняються від законів адміністративної практики, яка має перевагу в одній з Договірних Держав;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайного управління в одній з Договірних Держав;

с) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б установленій практиці.

Стаття 27

Члени дипломатичних представництв і консульські службовці

Ніщо в цій Конвенції не буде зачіпати податкових привілеїв, наданих членам дипломатичних представництв або консульським службовцям за загальними нормами міжнародного права або на підставі спеціальних угод.

Стаття 28

Вступ у чинність

Кожна із Договірних Держав повідомлять одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної відповідно до внутрішнього законодавства процедури введення у чинність цієї Конвенції. Ця Конвенція вступає у чинність в день останнього такого повідомлення, і її положення будуть застосовуватись:

а) в Україні:

(i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем вступу Конвенції у чинність;

(ii) стосовно податків на доходи підприємств для будь-якого оподаткованого періоду, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком вступу Конвенції у чинність;

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем вступу Конвенції у чинність;

б) в Угорщині:

(i) стосовно податків, утриманих із джерела, на суми, отримані на або після 1 січня календарного року, наступного за роком вступу цієї Конвенції в силу;

(ii) стосовно інших податків на доход і податків на майно, на податки, що стягуються за будь-який податковий рік, що починається на або після 1 січня календарного року, наступного за роком вступу Конвенції в силу.

Стаття 29

Завершення чинності

Ця Конвенція буде залишатися в чинності до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Конвенції шляхом передачі через дипломатичні канали повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років після дня вступу в чинність Конвенції.

У такому випадку чинність Конвенції буде припинено:

а) в Україні:

- (i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;
- (ii) стосовно податків на прибуток підприємств для будь-якого оподаткованого періоду, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;
- (iii) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;

б) в Угорщині:

- (i) стосовно податків, утриманих із джерела, на суми, отримані на або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;
- (ii) стосовно інших податків на доход і податків на майно, на податки, що стягуються за будь-який податковий рік, що починається на або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення.

У засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено у двох примірниках, 19 дня травня 1995 року українською, угорською та англійською мовами, всі тексти мають однакову чинність. У разі розбіжностей превалює англійський текст.

* Ратифіковано Законом України від 23 квітня 1996 року № 137/96-ВР.

За Україну
(підпис)

За Угорську Республіку
(підпис)